

ОБЩА ПОЗИЦИЯ НА СЪВЕТА

от 21 май 2002 година

**относно временното приемане на някои палестинци
от държави-членки на Европейския съюз**

(2002/400/ОВППС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид, Договора за Европейския съюз, и по-специално член 15 от него,

като има предвид, че:

(1) Мирната евакуация на Базиликата „Рождество Христово” във Витлеем в съответствие с разпоредбите на споразумението, постигнато на 5 май 2002 г. между палестинските власти и правителството на Израел и неговите съпътстващи договорености или едностранни ангажменти, поети от страните по това споразумение, представлява важно усилие, насочено към смекчаване на кризисната ситуация в региона и възстановяване на диалога между страните.

(2) По смисъла на споразумението, постигнато между палестинските власти и правителството на Израел, 13 души от група палестинци, евакуирани от Базиликата „Рождество Христово”, са се съгласили да бъдат прехвърлени в чужбина, като правителството на Израел, палестинските власти и други заинтересовани страни са дали съгласието си за прехвърлянето в чужбина на 13-те палестинци, 12 от които следва да бъдат приети от държави-членки, а един от тях ще остане на територията на Република Кипър.

(3) Европейският съюз е решен да направи всичко необходимо, за да съдейства за установяването на траен мир и дружески отношения между израелския и палестинския народ, в съответствие с принципите на хартата на Организацията на обединените нации. С цел да дадат своя принос за осъществяването на това усилие и в светлината на сключеното споразумение между правителството на Израел, палестинските власти и други заинтересовани страни относно прехвърлянето в чужбина на упоменатите по-горе палестинци, няколко държави-членки изразиха готовността си временно да приемат, изключително водени от хуманитарни подбуди, един или повече от тези палестинци, които са се съгласили да бъдат прехвърлени на тяхна територия.

(4) Въпреки че решенията за разрешаване на влизането или пребиваването в тяхната страна на всеки от тези лица от хуманитарни съображения попада в

компетенцията на конкретната приемаща държава-членка и не предполага правото на въпросните лица да се придвижват свободно на територията на държавите-членки, важно е да се възприеме общ подход на ниво Европейски съюз към определени аспекти на такива решения.

(5) По-конкретно, желателно е да се осигури равностойно третиране на въпросните лица във всяка от приемащите държави-членки по такива въпроси, като например срока на разрешението им за пребиваване, защитата на тяхната безопасност и тази на други лица, и да се осигури обмен на информация за тази цел между заинтересованите държави-членки.

(6) При упражняване на своите отговорности по отношение на спазването на законността и обществения ред на техните собствени територии и опазването на собствената им вътрешна безопасност, приемащите държави-членки ще вземат под внимание загрижеността на други държави-членки по въпросите на обществения ред и сигурността. Приемащите държави-членки съответно изразяват готовността си да приемат обратно на своя територия всеки от палестинците, който са приели, и който може нелегално да е влязъл на територията на друга държава-членка, или който поради някаква друга причина не е получил разрешение за оставане там.

(7) След изтичането на разумен период от време е желателно да се оцени на равнище Съюз начинът, по който е било осъществено на практика приемането на 12-те палестинци от заинтересованите държави-членки и всеки въпрос, който може да възникне при прилагането на този акт.

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ОБЩА ПОЗИЦИЯ:

Член 1

Настоящата обща позиция се отнася до 12 от 13-те палестинци, принадлежащи към групата палестинци, по отношение на които на 5 май 2002 г. бе сключен Меморандум за разбирателство между палестинските власти и правителството на Израел относно мирната евакуация на Базиликата „Рождество Христово” във Витлеем, и които са дали съгласие за временното им прехвърляне към, и приемане от държавите-членки на Европейския съюз.

Член 2

12 от 13-те палестинци, визирани в член 1, временно се приемат, изключително от хуманитарни подбуди, от следните държави-членки: Белгия, Гърция, Испания, Ирландия, Италия и Португалия.

Член 3

Всяка от държавите-членки, посочена в член 2, издава на приетите от нея палестинци национално разрешително за влизане на нейна територия и пребиваване за максимален период от 12 месеца.

Валидността на това разрешително се ограничава до територията на въпросната държава-членка, която предприема нужните мерки в това отношение. Издаването на това разрешително може да бъде подчинено на определени условия, които въпросните палестинци трябва да приемат преди пристигането си.

Член 4

Всяка държава-членка, посочена в член 2, предприема подходящи мерки, предвидени в националната ѝ правна система, за да защити личната безопасност на приетите от нея палестинци, и за да не им позволи да изложат на риск обществения ред или вътрешната безопасност на държавите-членки.

Член 5

В допълнение към своите задължения по смисъла на действащите разпоредби на правото на Общността и актовете, приети в съответствие с дял VI на Договора за Европейския съюз, държавите-членки обменят помежду си всякаква информация, която може да представлява интерес за правилното прилагане на мерките, предприети в съответствие с настоящата обща позиция, включително информацията, която може да е необходима, за да стане възможно установяването на самоличността на лицата, посочени в член 1.

Член 6

Въпросите, отнасящи се до жилището, условията на живот, връзките с членовете на техните семейства, достъпа до работа или професионално обучение, се уреждат от вътрешното право на всяка приемаща държава-членка. Независимо от това, държавите-членки, посочени в член 2, обменят помежду си и, при поискване, с други държави-членки релевантна информация по тези въпроси, с цел да се насърчи равностойно третиране на лицата, в рамките на възможното.

Член 7

Ако една от държавите-членки, посочена в член 2, е запитана от трета държава-членка да екстрадира приет от нея палестинец, тази държава-членка, незабавно уведомява за това останалите държави-членки. Преди да се произнесе относно отговора, който следва да даде на тази молба за екстрадиция в съответствие с националната си правна практика, тя се консултира с останалите държави-членки в рамките на Съвета с цел да проучи ситуацията и да види дали държавите-членки могат да разрешат въпроса по един общ начин.

Член 8

Съветът следи за прилагането на настоящата обща позиция и подлага на преоценка нейното прилагане в срок от 11 месеца от приемането ѝ или по-рано, по искане на някой от членовете на Съвета.

Член 9

Настоящата обща позиция влиза в сила от деня на нейното приемане.

Член 10

Настоящата обща позиция се публикува в *Официалния вестник*.

Съставено в Брюксел на 21 май 2002 година.

За Съвета:

Председател

J. PIQUÉ I CAMPS